

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 octombrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002	2-5	1.130. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea stației de epurare, a rețelei de canalizare și a rețelei de distribuție a apei din municipiul Buzău”, județul Buzău.....	8 9
Decizia nr. 330 din 11 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală.....	6-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.129. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea		721. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea Regulilor privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice	9-14
		ACTE ALE CASELOR CENTRALE ALE COOPERATIVELOR DE CREDIT	
		39. — Hotărâre privind instituirea măsurii de administrare specială la Cooperativa de credit „Cerna” Baia de Aramă, județul Mehedinți	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 319**

din 9 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „IPCOM” — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 4.600/2002 al Tribunalului Tulcea. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 154C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Asociația Familială „Popescu Dumitru” din localitatea Cârjelari în Dosarul nr. 4.604/2002 al Tribunalului Tulcea. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 154C/2003 la Dosarul nr. 153C/2003.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată

că asupra constituționalității prevederilor criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, iar în ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 apreciază că acestea nu sunt contrare, așa cum susține autorul excepției, art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 februarie 2003, pronunțate în dosarele nr. 4.600/2002 și nr. 4.604/2002, **Tribunalul Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „IPCOM” — S.R.L. din Tulcea și de Asociația Familială „Popescu Dumitru” din localitatea Cârjelari, în cauze civile.

În motivarea excepțiilor, al căror conținut identic, se susține că prevederile art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, modificată, contravin prevederilor art. 23 alin. (8) și ale art. 20 alin. (1) din Constituție, raportat la prevederile art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se susține că prevederile art. 10 lit. b) coroborat cu art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002, contravin prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a)

din Constituție. În ceea ce privește nivelul amenzii prevăzut la art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, se consideră că prin aplicarea acestor dispoziții se îngreșește libertatea comerțului, deoarece sancțiunile stabilite de textul criticat trebuie aplicate procentual, în funcție de cifra de afaceri a agenților economici, și nu uniform.

Tribunalul Tulcea apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, în ambele dosare se arată că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu încalcă prezumția de nevinovăție, dat fiind faptul că domeniul contravențional este extrapenal, precum și datorită caracterului „instantaneu al contravenției, care se săvârșește la momentul constatării acesteia de către agentul constatator“. Se consideră că nu este încălcat nici accesul liber la justiție, întrucât dispozițiile speciale ale legii oferă părții posibilitatea de a ataca procesul-verbal și de a propune probe în apărare, în fața instanței de judecată, precum și posibilitatea exercitării căii de atac împotriva soluției pronunțate. În ceea ce privește referirile la procedura de drept comun care reglementează sarcina probei în materie contravențională, precum și la nivelul amenzii contravenționale stabilite de legiuitor, instanța arată că acestea nu sunt probleme de constituționalitate, ci de aplicare a legii, de competența instanței de fond.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că principiul prezumției de nevinovăție prevăzut de art. 23 alin. (8) din Constituție este aplicabil exclusiv în dreptul penal, nu și în materia contravențiilor, iar situarea ilicitului contravențional în afara sferei dreptului penal înlătură posibilitatea stabilirii neconstituționalității acestei norme. Mai arată că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia în materie contravențională sarcina probei revine contravenientului, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu conține dispoziții speciale cu privire la sarcina probei, iar dispozițiile din dreptul comun referitoare la acest aspect nu sunt criticate sub aspectul constituționalității. În legătură cu aprecierea privind necesitatea ca stabilirea cuantumului amenzii să se realizeze diferențiat în funcție de puterea economică a fiecărui agent economic consideră că prin aceasta s-ar încălca principiul constituțional prevăzut la art. 16 alin. (1). Subliniază că, dimpotrivă, „inegalitatea economică dintre agenții economici reprezintă o latură normală și intrinsecă a unei economii de piață, (...), legea trebuind să ofere același tratament sancționator indiferent de puterea economică a contravenientului“.

Avocatul Poporului apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că prezumția de nevinovăție, consacrată de art. 23 alin. (8) din Constituție, este proprie doar procesului penal, iar expresia „contravenient“ conținută de textele criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 caracterizează persoana care a săvârșit o contravenție — faptă ilegală cu un pericol social mai redus decât al unei infracțiuni — și nu

are sensul de „învinuit“ sau „inculpat“ din legislația penală, de care se leagă prezumția de nevinovăție. În ceea ce privește susținerile referitoare la neconstituționalitatea reglementării privind sarcina probei, arată că în cazul formulării plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției pot fi aplicate regulile de drept comun, potrivit cărora această sarcină revine celui care contestă legalitatea și temeinicia măsurii. Apreciază că nici criticile formulate în legătură cu dispozițiile care stabilesc cuantumul amenzii nu pot fi reținute, întrucât „diferențele create între agenții economici în funcție de cifra de afaceri sunt relevante pentru activitățile fiscale, nu pentru aplicarea sancțiunilor în cazul nerespectării legii“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002. Textele criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au următorul conținut:

— Art. 14 alin. (3): *„Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânării irevocabile a hotărârii judecătorești, dacă contravenientul nu a optat pentru prestarea unei activități în folosul comunității.“*

— Art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7): *„(1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă al contravenientului; descrierea faptelor contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptelor și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. [...]*

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.;

— Art. 17: „Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;

— Art. 19 alin. (1): „Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.”;

— Art. 21 alin. (3): „Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.”;

— Art. 24 alin. (2) și (3): „(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.”;

— Art. 25 alin. (1) și (3): „(1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate. [...]

(3) În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.”;

— Art. 26 alin. (1) și (3): „(1) Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, tăcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire. [...]

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea

acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult o lună de la data încheierii.”;

— Art. 27: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.”

— Art. 28: „Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constator tăcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres.

(2) Plata amenzii se face la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la trezoreria finanțelor publice, iar o copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constator sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care contravenientul a achitat jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ pentru fapta săvârșită, orice urmărire încetează.”;

— Art. 29: „Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.”;

— Art. 31 alin. (2): „Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.”;

— Art. 33 alin. (1): „Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricărui alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.”;

— Art. 38 alin. (1): „Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenției și sancțiunea este aplicată de agentul constator.”;

— Art. 39 alin. (2): „În vederea executării amenzii organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu organelor de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și unităților subordonate acestora, în a căror rază teritorială domiciliază sau își are sediul contravenientul, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției sau, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea.”;

— Art. 44 alin. (2): „Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.”

Articolul 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie

2002, criticat, de asemenea, ca fiind neconstituțional, prevede: „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*”

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (5), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin dispozițiilor art. 23 alin. (8) și ale art. 20 alin. (1) din Constituție, raportat la prevederile art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiilor constituționale ale art. 134 alin. (2) lit. a), care prevăd:

— Art. 23 alin. (8): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.“*;

— Art. 20 alin. (1): „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.“*;

— Art. 134 alin. (2): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Dispozițiile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (3), art. 27, 28 și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări

prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și, în esență, cu aceeași motivare ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo reținute, care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea soluției pronunțate.

În plus, în acest dosar sunt criticate sub aceleași aspecte ca și celelalte dispoziții din ordonanța ce face obiectul excepției de neconstituționalitate și prevederile art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (5) și (6), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 26 alin. (1), art. 29, art. 31 alin. (2), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare. Întrucât și cu privire la aceste din urmă texte de lege susținerile de neconstituționalitate sunt aceleași, se mențin soluția și considerentele Deciziei nr. 183 din 8 mai 2003. Așadar, Curtea respinge și excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste dispoziții de lege.

II. Și susținerile autorului excepției cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002, urmează să fie respinse. Potrivit acestor susțineri nivelul amenzii, stabilit prin textul criticat, îngreudește libertatea comerțului, încălcând astfel dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Curtea reține că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3), art. 16 alin. (1), (5), (6) și (7), art. 17, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (2) și (3), art. 25 alin. (1) și (3), art. 26 alin. (1) și (3), art. 27, 28, 29, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 39 alin. (2) și ale art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 64/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială „IPCOM” — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 4.600/2002 al Tribunalului Tulcea și de Asociația Familială „Popescu Dumitru” din localitatea Cârjelari în Dosarul nr. 4.604/2002 al aceluiași tribunal.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 11 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Pușcașu în Dosarul nr. 1/2003 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind nefondată, arătând că reglementările privitoare la exercitarea căilor de atac sunt de competența legiuitorului. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1/2003, **Curtea Supremă de Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ion Pușcașu, inculpat recurent în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este în contradicție cu dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție, prin aceea că, pe de o parte, încheierea prin care s-a admis abținerea, cât și cea prin care s-a admis recuzarea nu sunt supuse nici unei căi de atac, iar pe de altă parte, dreptul la apărare nu poate fi limitat la accesul la un singur grad de jurisdicție. De asemenea, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală sunt în contradicție cu prevederile art. 11 din Constituție raportate la dispozițiile art. 2 pct. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

În opinia Completului de 9 judecători al **Curții Supreme de Justiție**, excepția invocată este neîntemeiată în raport cu existența posibilității, reglementată de legea procesuală

penală, a declanșării unui control judiciar al încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare. Astfel, încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare este supusă căilor ordinare de atac, în condițiile art. 361 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală sau, după caz, ale art. 385¹ alin. 2 și 3 din același cod, o dată cu fondul.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră că dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală sunt constituționale. În motivarea acestui punct de vedere, se arată că potrivit prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, iar potrivit art. 128, căile de atac pot fi exercitate, de asemenea, în condițiile legii. Încheierile, ca hotărâri prin care nu se soluționează fondul cauzei, nu pot fi atacate, de regulă, decât o dată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, când persoana interesată poate exercita dreptul la apărare.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, deoarece Constituția prevede atributul legiuitorului de a reglementa procedura de judecată și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, iar procedura de soluționare a cererilor de abținere sau de recuzare este reglementată în temeiul acestor dispoziții constituționale. Se mai arată că Protocolul nr. 7 adițional al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede în art. 2 pct. 1 dreptul la dublul grad de jurisdicție, dar face referire numai la hotărârile de condamnare, nu și la încheierile premergătoare soluționării cauzei, acestea putând fi atacate o dată cu fondul, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001. De asemenea, se mai apreciază că procedura reglementată în art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare (art. 24 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale), deoarece, soluționând cererea de recuzare, instanța nu hotărăște asupra temeiniciei unei acuzații în materie penală îndreptate împotriva persoanei care a formulat cererea de recuzare. Dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 150 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră, de asemenea, că dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală sunt constituționale. În legătură cu pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 din Constituție, se precizează că stabilirea căilor de atac și a condițiilor de exercitare a acestora este atributul exclusiv al legiuitorului. Absența reglementării unei căi de atac împotriva încheierii de ședință este consecința evitării unei prelungiri inutile a procesului, și nu o îngrădire a accesului liber la justiție, încheierea putând fi atacată o dată cu sentința sau decizia pronunțată în cauză. Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu înseamnă asigurarea acestuia la toate structurile judecătorești, deoarece legiuitorul poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite. În ceea ce privește încălcarea art. 24 din Constituție referitor la dreptul la apărare, se arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece persoana interesată poate formula apărări în cadrul căii de atac prevăzute de lege, care se exercită împotriva hotărârii prin care s-a soluționat fondul cauzei. Referitor la încălcarea prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Avocatul Poporului apreciază că acestea se referă la situațiile în care instanța de judecată a pronunțat o hotărâre de condamnare. Or, în speță, încheierea de ședință privind respingerea cererii de abținere sau de recuzare este o hotărâre prin care instanța soluționează chestiuni prealabile judecării fondului cauzei.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse nici unei căi de atac.*”

Autorul excepției consideră aceste dispoziții ca fiind contrare prevederilor constituționale ale art. 11, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24, referitoare la dreptul la apărare. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt considerate ca fiind contrare prevederilor art. 2 pct. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții care reglementează dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit prevederilor art. 125 și 128 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi. Lipsa unei căi speciale de atac împotriva încheierii pronunțate în soluționarea cererilor de abținere sau recuzare nu aduce atingere dreptului la apărare al inculpatului, care poate folosi căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei. Accesul liber la justiție nu înseamnă acces la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, legiuitorul fiind în drept să instituie reguli speciale în situații deosebite.

Totodată, nu este încălcat nici dreptul la dublul grad de jurisdicție în materie penală, prevăzut de art. 2 pct. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece aceste prevederi se referă la dreptul la o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești de condamnare, ceea ce nu este cazul încheierilor la care se referă dispozițiile legale criticate.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, respingând-o ca neîntemeiată, pe aceleași considerente care au fost invocate și în cauza de față. Menționăm cu titlu de exemplu Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001. Soluția și considerentele pe care acestea se întemeiază sunt valabile și în cauza de față.

Curtea observă că prin Legea privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, nr. 281 din 24 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, dispozițiile art. 52 din Codul de procedură penală au fost modificate prin adăugarea, după alineatul 6, care face obiectul excepției de față, a alineatului 7, cu următorul cuprins: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează, de îndată, instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 48 de ore din momentul primirii dosarului, în camera de consiliu, cu participarea părților.* Prin această completare a dispărut lacuna la care se referă autorul excepției și anume lipsa posibilității atacării cu recurs separat a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare. Însă această nouă dispoziție va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2004, dată până la care textul de lege care face obiectul excepției este acela avut în vedere de autorul ei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Pușcașu în Dosarul nr. 1/2003 al Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului, proprietate publică a statului, compus din construcție și terenul aferent, situat în municipiul București, bd. Carol I nr. 17, sectorul 2, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea

Agentției Domeniilor Statului în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 septembrie 2003.
Nr. 1.129.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului — construcție și teren aferent — aflat în proprietatea publică a statului, care se transmite din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului

Adresa imobilului care se transmite	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, bd. Carol I nr. 17, sectorul 2	107.503	Agenția Domeniilor Statului	Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului	<ul style="list-style-type: none"> • Clădire compusă din subsol, parter și 3 etaje — suprafața construită = 838 m²; — suprafața desfășurată = 4.649 m² • Suprafața terenului = 100 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Reabilitarea stației de epurare, a rețelei de canalizare și a rețelei de distribuție a apei
din municipiul Buzău“, județul Buzău**

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 16 alin. (8) din Legea nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea stației de epurare, a rețelei de canalizare și a rețelei de distribuție a apei din municipiul Buzău“, județul Buzău, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fonduri ISPA, dintr-un împrumut de la Banca Europeană de Investiții și în completare de la bugetul local, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 septembrie 2003.
Nr. 1.130.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN**pentru aprobarea Regulilor privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de implementare și reglementare nr. 128.332 din 26 septembrie 2003,

având în vedere prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulile privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 30 de zile de la data publicării.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 26 septembrie 2003.
Nr. 721.

REGULI

privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezentele reguli stabilesc cadrul juridic în care se poate efectua importul, în vederea comercializării în România, și exportul produselor specificate la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, denumite în continuare *produse agroalimentare ecologice*.

(2) Termenul *ecologic* utilizat în prezentele reguli este similar cu termenii: biologic, organic sau cu combinațiile acestora, organobiologic, bioorganic.

CAPITOLUL II

Reguli privind importul produselor agroalimentare ecologice

Art. 2. — Importul produselor agroalimentare ecologice în vederea comercializării în România se efectuează de importatorii de produse agroalimentare ecologice, înregistrați la Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 527/2003 pentru aprobarea Regulilor privind sistemul de inspecție și certificare și condițiile de acreditare a organismelor de inspecție și certificare în agricultura ecologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 29 august 2003.

Art. 3. — Produsele agroalimentare ecologice importate în vederea comercializării în România trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie originare dintr-o țară membră a Uniunii Europene sau dintr-o țară terță, care figurează pe lista stabilită de Comisia Europeană și prezentată în anexa nr. 1 la prezentele reguli. În situația în care produsele provin dintr-o țară terță, acestea trebuie să fie obținute într-o anumită regiune sau într-o unitate/fermă de producție specificată în lista din anexa nr. 1 la prezentele reguli și controlate de un organism de control specificat în aceeași listă. Lista va fi actualizată de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, în funcție de modificările și completările efectuate de Comisia Europeană;

b) să fie însoțite de un certificat de control, în original, până la primul destinatar, al cărui model este prezentat în anexa nr. 2 la prezentele reguli, eliberat de autoritatea sau de organismul competent din țara de origine, care să ateste că lotul la care se referă certificatul a fost obținut în cadrul unui sistem de producție ecologică în care se aplică regulile Uniunii Europene sau reguli echivalente și că a fost supus unui sistem de control reglementat de normele comunitare sau unui sistem cu o eficacitate echivalentă cu cea a controlului efectuat în Uniunea Europeană;

c) produsele agroalimentare ecologice de origine animală trebuie să fie originale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-o țară terță, care figurează pe lista stabilită de Comisia Europeană, prezentată în anexa nr. 1 la prezentele reguli, ori dintr-o parte a teritoriului acestora din care importurile de produse agroalimentare ecologice de origine animală nu sunt interzise din motive sanitare-veterinare.

Art. 4. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 3 lit. a), Autoritatea Națională a Produselor Ecologice din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, denumită în continuare *A.N.P.E.*, avizează până la data de 31 decembrie 2005 comercializarea în România a produselor agroalimentare ecologice provenite din alte țări, în afara celor menționate.

(2) În acest sens, importatorul este obligat să furnizeze *A.N.P.E.* dovezi care să ateste că produsele respective au fost obținute după reguli de producție ecologice echivalente cu cele din România și au fost supuse unui sistem de control cu o eficacitate echivalentă celui reglementat de Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 527/2003 pentru aprobarea Regulilor privind sistemul de inspecție și certificare și condițiile de acreditare a organismelor de inspecție și certificare în agricultura ecologică.

Art. 5. — (1) Certificatul de control prezentat în anexa nr. 2 la prezentele reguli se emite într-un singur exemplar original și se redactează în limba oficială a țării exportatoare, precum și în limba oficială a țării importatoare.

(2) Certificatul de control se completează, cu excepția ștampilelor și a semnăturilor, în întregime cu majuscule sau în întregime cu caractere dactilografiate. Modificările sau ștersăturile determină ca certificatul să nu fie valabil.

(3) Primul destinatar sau, dacă este cazul, importatorul face o copie în vederea informării organismului de control din România, în conformitate cu prevederile art. 41 din Regulile privind sistemul de inspecție și certificare și condițiile de acreditare a organismelor de inspecție și certificare în agricultura ecologică, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 527/2003. Toate copiile vor purta mențiunea „COPIE” sau „DUPLICAT”.

(4) Importatorul trebuie să păstreze certificatul de control, exemplarul original, cel puțin 2 ani, pentru a-l pune la dispoziție organismelor de control.

Art. 6. — (1) La intrarea în țară loturile de produse agroalimentare ecologice sunt verificate de autoritatea vamală. Inspecția fitosanitară vamală sau sanitară veterinară verifică loturile de produse agroalimentare ecologice privind respectarea conformității cu prevederile legislației fitosanitare și sanitare veterinare în vigoare.

(2) Certificatul de control prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele reguli va fi prezentat autorității vamale, împreună cu celelalte documente însoțitoare prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Autoritatea vamală verifică concordanța dintre datele înscrise în certificatul de control și ambalajele și etichetele produselor agroalimentare ecologice, completează și ștampilează căsuța nr. 17 din certificatul de control prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele reguli.

(4) Transporturile de produse agroalimentare ecologice sosite la punctele de frontieră, care nu îndeplinesc condițiile conform prevederilor legale în vigoare, nu se admit la import.

(5) În cazul existenței oricăror neclarități privind importul și exportul produselor agroalimentare ecologice, autoritatea vamală fitosanitară sau sanitară veterinară se va adresa

Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, respectiv A.N.P.E.

CAPITOLUL III

Obligațiile importatorilor de produse agroalimentare ecologice

Art. 7. — Importatorii de produse agroalimentare ecologice au următoarele obligații:

a) să asigure, prin exportatorul din țara de origine, existența documentelor de însoțire a produselor importate, solicitate conform regimului de import;

b) să țină evidența cantităților importate, în conformitate cu prevederile art. 17 din Regulile privind sistemul de inspecție și certificare și condițiile de acreditare a organismelor de inspecție și certificare în agricultura ecologică;

c) să transmită organismului de inspecție și certificare la care este înregistrat în România toate datele privind modalitățile de transport de la exportator la primul destinatar, precum și informații cu privire la spațiile de depozitare ale primului destinatar;

d) să comunice organismului de inspecție și certificare la care este înregistrat în România, imediat după primirea

certificatelor de control din partea autorității sau organismului de control din țara de unde se face importul, următoarele date: numele și adresa primului destinatar și o copie a certificatului de control privind importurile de produse ecologice, precum și orice alte informații pe care acest organism le solicită;

e) să transmită autorității sau organismului de control al primului destinatar, la cerere, toate informațiile pe care le solicită.

CAPITOLUL IV

Reguli privind exportul produselor agroalimentare ecologice

Art. 8. — Exportul produselor agroalimentare ecologice se face în conformitate cu prevederile legislației interne privind exportul produselor agroalimentare și cu acordurile și convențiile din domeniu la care România este parte.

Art. 9. — Produsele agroalimentare ecologice vor fi exportate însoțite de certificatul de control în original, emis de un organism de inspecție și certificare acreditat în România în conformitate cu legislația în vigoare din acest domeniu.

*ANEXA Nr. 1
la reguli*

LISTA

țărilor terțe specificate pe lista stabilită de Comisia Europeană

ARGENTINA

1. Categoria de produse:

a) produse vegetale netransformate, animale și produse animaliere netransformate;

b) produse agricole vegetale și produse animaliere procesate.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 2 lit. b), care au fost produse în Argentina.

3. Organisme de control:

- Instituto Argentino para certificacion y Procion de Productos Agropecuarios Organicos SRL (Argencert)
- Organizacion Internacional Agropecuaria (OIA)
- Letis SA.

4. Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:

- Instituto Argentino para certificacion y Procion de Productos Agropecuarios Organicos SRL (Argencert)
- Organizacion Internacional Agropecuaria (OIA)
- Letis SA.

AUSTRALIA

1. Categoria de produse:

a) produse vegetale netransformate;

b) produse alimentare compuse din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de

producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost cultivate în Australia.

3. Organisme de control:

- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS) (Department of Agriculture, Fisheries and Forestry)
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI)
- Biological Farmers of Australia (BFA)
- Organic Herb Growers of Australia Inc. (OHGA)
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC)
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA).

4. Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:

- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS) (Department of Agriculture, Fisheries and Forestry)
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI)
- Biological Farmers of Australia (BFA)
- Organic Herb Growers of Australia Inc. (OHGA)
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC)
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA).

REPUBLICA CEHĂ

1. Categoria de produse:

a) produse vegetale netransformate, animale și produse animaliere netransformate, cu excepția:

- produselor vegetale în conversie și care conțin mai multe ingrediente de origine agricolă;
- animalelor și produselor animaliere în conversie;

— produselor din acvacultură;
 b) produse agricole vegetale și produse animaliere procesate, cu excepția:

— produselor vegetale în conversie și care conțin mai multe ingrediente de origine agricolă;
 — produselor animaliere în conversie;
 — produselor care conțin produse din acvacultură.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost obținute în Republica Cehă.

3. **Organisme de inspecție:**

«KEZ o.p.s»

4. **Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:**

— «KEZ o.p.s»
 — Serviciul de politici structurale și dezvoltare rurală.
 UNGARIA

1. **Categoria de produse:**

a) produse agricole vegetale netransformate;
 b) produse alimentare compuse din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost produse în Ungaria sau care au fost importate din:

— țări din Uniunea Europeană;
 — dintr-o țară terță a cărei echivalență a fost recunoscută printr-o decizie a Curții Europene.

3. **Organisme de control:**

— Biokontroll Hungaria Közhasznu Tarsasag (Biokontroll Hungaria Khl)

4. **Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:**

— Biokontroll Hungara Közhasznu Tarsasag.

ISRAEL

1. **Categoria de produse:**

a) produse agricole vegetale netransformate;
 b) produse alimentare compuse din unul sau mai multe ingrediente de origine vegetală.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost obținute în Israel sau care au fost importate din:

— țări din Uniunea Europeană;
 — dintr-o țară terță a cărei echivalență a fost recunoscută printr-o decizie a Comisiei Europene.

3. **Organisme de control:**

— Plant protection and Inspection Services (PPIS) (Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale).

4. **Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:**

— Plant protection and Inspection Services (PPIS) (Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale).

ELVEȚIA

1. **Categoria de produse:**

a) produse vegetale netransformate, animale și produse animaliere netransformate, cu excepția:

— produselor obținute din perioada de conversie;
 — produselor din apicultură.

b) produsele agricole vegetale și produsele animaliere procesate.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele produse după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost obținute în Elveția sau care au fost importate din:

— țări din Uniunea Europeană;
 — dintr-o țară terță a cărei echivalență a fost recunoscută printr-o decizie a Comisiei Europene.

3. **Organisme de control:**

— Institut für Marktökologie (IMO);
 — bio.inspecta AG;
 — Schweizerische Vereinigung für Qualitäts-und Management-Systeme (SQS).

4. **Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:**

— Institut für Marktökologie (IMO);
 — bio.inspecta AG;
 — Schweizerische Vereinigung für Qualitäts-und Management-Systeme (SQS).

NOUA ZEELANDĂ

1. **Categoria de produse:**

a) produse agricole vegetale netransformate, animale și produse animaliere netransformate, cu excepția:

— animalelor și produselor animaliere ce provin din perioada de conversie;

— produselor din acvacultură;

b) produse agricole vegetale și produse animaliere procesate, cu excepția:

— produselor animaliere ce provin din perioada de conversie;

— produselor ce conțin produse din acvacultură.

2. **Originea produselor:** produsele menționate la pct. 1 lit. a), precum și ingredientele obținute după modul de producție ecologic al produselor menționate la pct. 1 lit. b), care au fost obținute în Noua Zeelandă sau care au fost importate din:

— țări din Uniunea Europeană;
 — dintr-o țară terță a cărei echivalență a fost recunoscută printr-o decizie a Comisiei Europene.

3. **Organisme de control:**

— BIO-GRO New Zealand;
 — Certenz.

4. **Organisme însărcinate cu eliberarea certificatelor de control:**

— Ministerul Agriculturii și Pădurilor din Noua Zeelandă.

ANEXA Nr. 2¹⁾

la reguli

**CERTIFICATE OF INSPECTION FOR IMPORT OF PRODUCTS FROM ORGANIC
PRODUCTION INTO THE EUROPEAN COMMUNITY**
***MODEL DE CERTIFICAT DE CONTROL PENTRU IMPORTUL/EXPORTUL
PRODUSELOR OBȚINUTE DIN PRODUCȚIA ECOLOGICĂ/BIOLOGICĂ/ORGANICĂ
ÎN/DIN ROMÂNIA**

1.Issuing body or authority (name and address) 1.Autoritatea sau organismul emitent (nume și adresa)	2.Council Regulation (EEC) no. 2092/91. ☐ 2.Regl.Consiliului (CEE) nr.2092/91 ☐ ☐	
3.Serial number of the certificate of inspection 3.Numărul de ordine al certificatului de control	4.Reference No authorisation under Article 11(6),2092/91 4.Numărul de referință al autorizației prevăzută la art.11, alin.(6) din Regl.2092/91 **4.Numărul de referință al autorizației prevăzută la art.4, alin.(1)	
5.Exporter (name and address) 5.Exportator (numele și adresa)	6.Inspection body or authority (name and address) 6.Autoritatea sau organismul de control (nume și adresa)	
7.Producer or preparer of the product (name and address) 7.Producătorul sau procesatorul produsului (numele și adresa)	8.Country of dispatch 8.Țara de expediție	
	9. Country of destination 9.Țara de destinație	
10.First consignee in the Community (name and address) 10.Primul destinatar în Uniunea Europeană (numele și adresa)	11.Name and address of the importer 11.Numele și adresa importatorului	
12.Marks and numbers. Container No(s). Number and kind.Trade name of the product 12.Marcaje și numere. Numerele de identificare al containerelor. Numărul și tipul containerelor. Destinația comercială a produselor.	13.CN codes 13.Codul tarifar al produsului	14.Declared quantity 14.Cantitatea declarată
	15.Declaration of body or authority issuing the certificate referred to in box 1 15.Declarația organismului sau autorității care a eliberat certificatul de control de la căsuța 1	

1) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Date Data	
Name and signature of authorised person Numele și semnătura persoanei abilitate	Stamp of issuing body or authority Ștampila autorității sau organismului emitent
16. Declaration of the competent authority of the Member State. Of the European Union who granted the authorisation referred to in box 4 **16.Declarația autorității din Romania care a eliberat autorizația de la căsuța 4	
Date Data	
Name and signature of authorised person Numele și semnătura persoanei abilitate	Stamp Ștampila
17. Verification of the consignment by the relevant authority of the Member State. 17. Autoritatea vamală competentă care verifica transportul. Member State..... Statul Membru..... Import registration (type,number,date and office of the customs declaration)..... Înregistrarea importului (tipul, numărul, data și biroul vamal la care s-a înregistrat declarația vamala)..... Date:..... Data:	
Name and signature of authorised person Numele și semnătura persoanei abilitate	Stamp Ștampila
18. Declaration of the first consignee 18.Declarația primului destinatar	
Name of the company Numele companiei	Date Data
Name and signature of the authorised person Numele și semnătura persoanei abilitate	

*)Model de certificat de control conform R.Comisiei (CE) nr.1788/2001,

**)Se completeaza numai pentru produsele importate din alte țări, menționate la art.4, alin.(1),

ACTE ALE CASELOR CENTRALE ALE COOPERATIVELOR DE CREDIT

CREDITCOOP CASA CENTRALĂ

HOTĂRÂRE**privind instituirea măsurii de administrare specială la Cooperativa de credit „Cerna“ Baia de Aramă, județul Mehedinți**

În baza prevederilor art. 191 lit. d), coroborat cu art. 198 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002, și ale art. 26 din Normele CREDITCOOP Casa Centrală privind supravegherea cooperativelor de credit,

având în vedere măsurile stabilite în ședința sa din data de 25 septembrie 2003, ca urmare a Referatului nr. 3.166 din 18 septembrie 2003 privind concluziile rezultate în urma activității de supraveghere specială instituită la 8 cooperative de credit, începând cu data de 4 august 2003, întocmit de comisia constituită la nivelul CREDITCOOP privind calcularea indicatorilor de solvabilitate,

ținând cont de prevederile art. 197 alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002,

Consiliul de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală hotărăște:

Art. 1. — Se instituie măsura de administrare specială la Cooperativa de credit „Cerna“ Baia de Aramă, județul Mehedinți, ca urmare a înregistrării de către aceasta a unui nivel al indicatorului de solvabilitate sub limitele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României, precum și a deteriorării semnificative a celorlalți indicatori economico-financiar, începând cu data de 6 octombrie 2003.

Art. 2. — Activitatea de administrare specială la Cooperativa de credit „Cerna“ Baia de Aramă, județul Mehedinți, va fi efectuată de către administratorul special, domnul Stroe Marin, desemnat de Consiliul de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală.

Art. 3. — Administratorul special va prelua integral atribuțiile Consiliului de administrație ale Cooperativei de credit „Cerna“ Baia de Aramă, județul Mehedinți, la data instituirii măsurii de administrare specială. Pe perioada administrării speciale se suspendă activitatea adunării generale a cooperativei de credit, a consiliului de administrație, a conducătorilor și a cenzorului, precum și dreptul la dividende și remunerații ale acestora.

Art. 4. — La preluarea activității, administratorul special va înștiința de îndată cooperativa de credit și, după caz, punctele de lucru ale acesteia cu privire la luarea măsurii de administrare specială.

Art. 5. — Administratorul special menționat la art. 2 va administra cooperativa de credit, stabilind condițiile optime

pentru conservarea activelor și încasarea creanțelor în interesul deponenților, al altor creditori, precum și al rețelei din care fac parte.

Art. 6. — În termen de 45 de zile de la numire, administratorul special va prezenta un raport scris Consiliului de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală cu privire la starea economică a cooperativei de credit la care este desemnat și la posibilitatea redresării situației ei financiare, anexând documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor cooperativei de credit, la situația recuperării activelor, la costul menținerii activelor și la situația lichidării debitorilor.

Art. 7. — Prezenta hotărâre poate fi contestată la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, în termen de 15 zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 202 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002.

Art. 8. — Compartimentul de supraveghere, control financiar și de gestiune din cadrul CREDITCOOP Casa Centrală va întreprinde demersurile necesare în vederea transmiterii prezentei hotărâri la Cooperativa de credit „Cerna“ Baia de Aramă, județul Mehedinți, la administratorul special, precum și a publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și în două publicații de circulație națională.

Președintele Consiliului de administrație al CREDITCOOP Casa Centrală,
Adrian Morar

București, 25 septembrie 2003.
Nr. 39.

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin procurarea electronică a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin e-mail, zilnic, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua gratuit de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o reducere de **20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o reducere de **40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclusiv numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 192 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 192 EUR.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis (numere incluse în abonament) 1989-2002 (319 EUR)
- selecții Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (0,08 EUR/pag.)
- versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2003" - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (15 EUR).

Prețurile includ T.V.A.
Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.)
din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind normele de medicina muncii*	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația vicii și vinului*	4,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vânătorii*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii*	4,1 EUR
Circulația pe drumurile publice	2,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	5,8 EUR
Impozitul pe venit - ediția a IV-a	12,5 EUR
Reglementări privind taximetria și închirierea autoturismelor	1,1 EUR
Codul muncii	4,1 EUR
Statutul profesiei de avocat	2,2 EUR
Legislație privind sindicatele	2,5 EUR
Cazierul fiscal	1,2 EUR
Reglementări contabile armonizate cu directivele europene	10,9 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale - ediția a II-a	11,3 EUR
Organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	2,9 EUR
Reglementări privind prevenirea și combaterea corupției	10,2 EUR
Codul de procedură penală. Norme de procedură în legi speciale	14 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune				
	română	franceză	engleză	germană	spaniolă
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6		
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6		
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8		
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2		
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3		
Vol.27 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4		
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1		
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6		
Vol.30 - Lege privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5		
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1		2,5
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7		
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2		
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9		
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România*	0,3	0,8	0,7		
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionile	1	2,1	2,1		
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor*	0,4	0,8	0,8		
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,2	8,2		
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5		
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3		
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție*	3,2	6,9	6,9		
Vol.44 - Acces la propriul dosar și deconspirarea securității ca politică politică	0,6	1,3	1,2		
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale*	3,2	7,1	7,8		
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1		
Vol.48 - Fondul funciar*	7,2	15,3	14,8		
Vol.49 - Reglementări privind locuința*	3,3	7,1	6,8		
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale*	3,8	8,2	8,2		
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune*	1	2,2	2,2		
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1		
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8		
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism*	0,7	1,4	1,4	1,4	
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2		
Vol.56 - Administrația publică locală*	4,1	8,5	8,5		
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6		
Vol.58 - Codul muncii	3,2	6,7	6,5		
Vol.59 - Legislație privind notarii publici		6,2			6,4
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6	10,1	9,4		
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8	9,8	9,8		
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Fiscalitatea	6	12	11,9		

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro